

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416205386
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416205386.1

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 právne zastúpenej Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 so žalovanou D. D., V. XX.XX.XXXX, Š. N. P. I., t.č. na neznámom mieste v spore o zaplatenie 5.000 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Z konania na strane žalobcu v y s t u p u j e spoločnosť: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jej miesto v s t u p u j e spoločnosť: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692.

II. Okresný súd Kežmarok nemá právomoc konať.

III. Konanie zastavuje.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd 22.09.2016 sa žalobkyňa na žalovanej domáha zaplatenia sumy 5.000 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

Právny zástupca žalobkyne žalobu dôvodí tým, že žalobkyňa ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 17.12.2014 zmluvu o úvere Dobrá pôžička č. 1475380956.

Žalovaná si zmluvné povinnosti neplnila riadne a včas, preto žalobkyňa vyhlásila dňa 21.09.2015 úver za predčasne splatný.

Žalovaná bola povinná v zmysle Všeobecných obchodných podmienok povinná oznámiť žalobkyni zmenu adresy, čo neurobila, preto žalobkyňa doručovala oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti na naposledy známu adresu.

Žalobkyňa sa okrem dlžnej istiny vo výške 5.000 eur domáha aj zaplatenia bankových poplatkov za upomienky vo výške 51,65 eur, úroku z istiny do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 951,82 eur, zmluvného úroku vo výške 27,90 % ročne zo sumy 5.000 eur od 22.09.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000 eur od 05.10.2015 do zaplatenia.

2. Dňa 11.01.2019 bol tunajšiemu súdu doručený „Návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu“, v ktorom žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu oznamuje súdu, že dňa 20.12.2018 uzavrela žalobkyňa ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok, vrátane pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., na základe čoho navrhuje, aby na miesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť BENCONT COLECTION, a.s.

Prílohou predmetného podania je Zmluva o postúpení pohľadávok č. III/2018 vrátane špecifikácie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

3. Na výzvu súdu bol súdu dňa 04.02.2019 doručený súhlas so vstupom do konania spoločnosti BENCONT COLECTION, a.s.

4. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Civilný sporový poriadok) ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Podľa § 80 ods. 2 Civilný sporový poriadok súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

5. Oboznámením Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 má súd preukázané, že došlo k prevodu práv a povinností žalobkyne, o ktorých sa v predmetnom spore koná, na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., ktorá so vstupom do konania na strane žalobcu vyslovila súhlas. Preto súd zmenu strán sporu na strane žalobcu, za splnenia zákonných podmienok na vyhovie návrhu žalobcu, pripustil.

6. Podľa § 161 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 9 Civilného sporového poriadku ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

7. Právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie je jednou z procesných podmienok, za ktorej môže súd Slovenskej republiky konať a rozhodovať spor. Nedostatok tejto podmienky spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania, v dôsledku ktorej je súd povinný konanie zastaviť. Je pritom irelevantné, v ktorom štádiu konania súd nedostatok tejto procesnej podmienky zistí.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je civilný občianskoprávny spor, ktorého účastníkom na strane žalobkyne je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky a na strane žalovaného fyzická osoba s bulharskou štátnou príslušnosťou, ktorá má v predmetnom spore nepochybne postavenie spotrebiteľa.

Ide teda o spor s tzv „cudzím“ prvkom týkajúci sa členských štátov EÚ. Pre určenie právomoci súdu v takýchto veciach je rozhodujúca právna úprava obsiahnutá v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach známeho pod názvom Brusel Ia (ďalej len „Brusel Ia“).

9. Bydlisko žalovanej žalobkyňa v žalobe označila ako T. XX, XXX XX T. P..

Žalobu sa však žalovanej nepodarilo doručiť, nakoľko zásielka sa vrátila súdu s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát je neznámy.

Zásielku sa na uvedenú adresu nepodarilo doručiť ani cestou Obvodného oddelenia Policajného zboru v T. P., nakoľko v zmysle podania doručeného súdu 03.02.2017 žalovanú na uvedenej adrese nebolo možné zastihnúť.

Lustrácia v Registri obyvateľov Slovenskej republiky bola negatívna.

V zmysle podania Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (Prezídium Policajného zboru, Oddelenie cudzineckej polície) doručeného súdu dňa 08.06.2017 bolo dňa 14.10.2015 Oddeleniu cudzineckej polície Policajného zboru Prešov doručené oznámenie, že žalovaná sa na žalobkyňou uvedenej adrese dlhodobo nezdržiava. Žalovaná mala na území Slovenskej republiky prihlásený trvalý pobyt od 07.12.2012 a bola prihlásená na adrese T. XXX/XX, T. P., N.. Q. ako občan Európskej únie. Dňa 14.10.2015 bolo príslušnému oddeleniu cudzineckej polície doručené písomné oznámenie - žiadosť o zrušenie trvalého pobytu osoby, ktorá poskytovala ubytovanie pre menovanú cudzinku s tým, že táto sa na uvedenej adrese dlhodobo nezdržiava a akýkoľvek kontakt s ňou je nemožný. Vzhľadom na to, že žalovaná neoznámila skončenie pobytu policajnému útvaru podľa § 68 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bola dňa 14.10.2015 prihlásená na obec T. P. ako občan EÚ do 07.12.2017. Jej súčasný pobyt však nie je známy.

10. Na základe výzvy súdu na doplnenie skutkových tvrdení (vzhľadom na zistené skutočnosti) ohľadom bydliska žalovanej, právny zástupca žalobkyne doručil súdu dňa 04.07.2018 podanie, v ktorom uviedol, že žiadnou inou než uvedenou adresou žalovanej nedisponuje. Žalovaná zmenu adresy žalobkyne neoznámila.

11. Pravidlá na určenie právomoci v prípade spotrebiteľských zmlúv upravujú čl. 17 - 19 nariadenia Brusel Ia.

Podľa čl. 17 bod 1. Brusel Ia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky; b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 18 ods. 2 Brusel Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa čl. 62 ods. 1 Brusel Ia na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

12. Rozhodným pre posúdenie právomoci súdu konať v predmetnej veci je vyriešenie otázky, kde má žalovaná svoje bydlisko.

Keďže definícia pojmu bydlisko je ponechaná jednotlivým vnútroštátnym úpravám, je táto obsiahnutá v ustanoveniach jednotlivých členských štátov Európskej únie. Právny poriadok Slovenskej republiky pojem bydlisko nedefinuje, preto je pri jeho vymedzení potrebné vychádzať z príslušnej judikatúry, v zmysle ktorej bydliskom sa rozumie miesto, kde sa osoba skutočne trvale zdržuje, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt v obvode iného súdu. Súd len poznamenáva, že pojmy bydlisko a trvalý pobyt ako registrovaný právny stav nie je možné stotožňovať, pretože fyzická osoba sa na mieste trvalého pobytu nemusí reálne zdržiavať (porovnaj uznesenie NSSR sp. zn. 4 Cdo 40/2014 a pod.).

13. Podľa čl. 18 ods. 2 Brusel Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Žalovaná v predmetnom spore bydlisko na území Slovenskej republiky, ako vyplynulo z vykonaných lustrácií a šetrení súdom, nemá, a to približne od roku 2015 (teda už aj v čase pred podaním žaloby). Keďže žalovaná preukázane nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, pričom neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce záveru, že žalovaná má bydlisko mimo územia Európskej únie, aplikujúc pri určení právomoci na konanie Nariadenie Brusel Ia, vyslovil súd, že nemá právomoc vo veci konať. Dôkazné bremeno o tom, že žalovaná má bydlisko na území Slovenskej republiky, a že z tohto dôvodu v predmetnom spore, v ktorom sa medzinárodná právomoc riadi pravidlami Brusel Ia, majú právomoc súdy Slovenskej republiky, zaťažuje žalobkyňa. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná mala bydlisko na území Slovenskej republiky, kde podala žalobu, a súd nezistil žiadne indicie, že by žalovaná mala bydlisko mimo územia EÚ, prijal záver, že súd Slovenskej republiky nemá právomoc spor prejednať a konanie musí byť zastavené (porovnaj tiež uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoE 791/2014 z 10.11.2015, rozsudok Okresného súdu Cheb sp.zn. 15C 45/2016 z 10.5.2007 a ďalšie).

14. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je súd povinný prihliadať na procesnú zodpovednosť strán na zastavení konania a tú stranu, ktorá svojím konaním zastavenie konania zapríčinila, zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. V tomto prípade súd zastáva názor, že zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať žiadnej zo strán, preto súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku II., III., a IV. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarku.

Proti výroku I. uznesenia odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.